

KADINA YÖNELİK ŞİDDETİN ÖNLENMESİNDE “SİĞİNMAEVİ” SONRASI DESTEK MEKANİZMALARI

Prof. Dr. Gonca Bayraktar Durgun

AHBV.İ.İ.B.F. Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi

Dr. Öğretim Üyesi Nuran H. Belet

AHBV.İ.İ.B.F. İktisat Bölümü

ÖZET

Kadına yönelik şiddet bölgesel, ulusal, uluslararası ve konjonktürel farklılıklar göstermekle birlikte, başta kadının temel bireysel hak ve özgürlüklerinin ihlali olmak üzere bir dizi sosyal risklere neden olan evrensel bir sorundur. Cinsiyet temelli bir şiddet türü olarak kadına yönelik şiddetle mücadele hukuki, ekonomik, siyasal, sosyal, psikolojik gibi farklı boyutları olan çok katmanlı bir olgudur. Bu çerçevede, “Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Uluslararası Sözleşmesi (CEDAW)” ve “Kadına Yönelik Şiddet ve Aile İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye Dair Avrupa Konseyi Sözleşmesi (İstanbul Sözleşmesi), toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanması nihai hedefi doğrultusunda hazırlanan ve Türkiye’nin de imzalamış olduğu uluslararası sözleşmelerden ikisidir. Söz konusu sözleşmeler dayanak alınarak ulusal yasalarda da bazı değişiklikler yapılmıştır. Örneğin 4320 Sayılı Ailenin Korunmasına Dair Kanun yürürlükten kaldırılarak yerine İstanbul Sözleşmesi’ne uygun şekilde düzenlenen 6284 Sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun yürürlüğe konmuştur. Söz konusu uluslararası sözleşmeler ve bu sözleşmeler esas alınarak yapılan yasal düzenlemelerle şiddet gören kadına yönelik verilen hizmetlerde iyileştirmeler hedeflenmiştir.

İstanbul Sözleşmesi’nin nihai hedefi olan “toplumsal cinsiyet eşitsizliği temelli kadına yönelik şiddetin ortadan kaldırılması” için sürdürülebilir, çözüm odaklı ve nitelikli daha fazla politikanın geliştirilmesine ihtiyaç duyulmaktadır. Bu çalışmada, Türkiye’nin taraf olduğu sözleşmelere dayanarak kurulan kadın sığınmaevleri ele alınmaktadır. Kadına yönelik şiddetin önlenmesinde geçici koruma alanları olarak hizmet veren sığınmaevi uygulamasının etkinliği, mevcut problemleri ile sığınmaevi sonrası ihtiyaç duyulan hizmet alanları diğer ülke örnekleriyle karşılaştırmalı olarak ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele, CEDAW, İstanbul Sözleşmesi, Sığınmaevi

ABSTRACT

Violence against women is a universal problem that causes a series of social risks, particularly in the violation of women's basic individual rights and freedoms, while showing regional, national, international and conjuncturel differences. As a gender-based type of violence combating violence against women is a multilayered phenomenon with different dimensions such as legal, economic, political, social and psychological. In this context, the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women, named as CEDAW, and the Council of Europe Convention on Preventing and Combating Violence Against Women and Domestic Violence, otherwise known as the Istanbul Convention are two of the international conventions signed by Turkey aim to ensure gender equality. Based on the aforementioned agreements, some amendments were made in domestic laws. For example, Law No. 4320 on the Protection of the Family was abolished and the Law No. 6284 on the Protection of the Family and Prevention of Violence against Women was put into effect in accordance with the Istanbul Convention. These international agreements and the legal arrangements aim to improve the services provided for women who are the victims of violence. There is a need to develop more sustainable, solution-oriented and qualified policies in order to eliminate violence against women

This study sheds a light on women's shelters run by the state in Turkey. In prevention of violence against women, the women' shelters serve as temporary protection areas. This study questions, comparatively with the other countries, the state of the women' shelters and the effectiveness of post-shelter support mechanisms for victims of violence against women.

Key Words: Combating Violence Against Women, CEDAW, Istanbul Convention, Women' Shelters